31970L0157

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 6 februarie 1970
privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la nivelul de zgomot admis și la sistemul de evacuare al autovehiculelor

(70/157/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolul 100 al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Adunării parlamentare ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([2]),

întrucât specificațiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească autovehiculele în temeiul legislațiilor naționale privesc, *inter alia*, nivelul de zgomot admis și sistemul de evacuare;

întrucât specificațiile diferă de la un stat membru la altul; întrucât este necesar ca toate statele membre să adopte aceleași specificații fie în completarea, fie în locul reglementărilor existente, pentru a permite în special aplicarea procedurii de omologare CEE de tip, procedură care a făcut obiectul Directivei Consiliului din 6 februarie 1970 ([3]) privind apropierea legislației statelor membre referitoare la omologarea de tip a autovehiculelor și a remorcilor lor, pentru fiecare tip de vehicul,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive, prin „vehicul" se înțelege orice autovehicul destinat circulației rutiere, cu sau fără caroserie, având cel puțin patru roți și o viteză maximă constructivă de peste 25 km/h, cu excepția vehiculelor care merg pe șine, a tractoarelor și a utilajelor agricole și a vehiculelor utilizate pentru lucrări publice.

Articolul 2

Nici un stat membru nu poate să refuze acordarea omologării CEE de tip sau omologării naționale de tip unui vehicul pe motivul nivelului de zgomot admis sau al sistemului de evacuare, dacă nivelul de zgomot și sistemul de evacuare îndeplinesc specificațiile menționate în anexă.

Articolul 3

Modificările necesare adaptării specificațiilor anexei la progresul tehnologic, cu excepția specificațiilor prevăzute la punctele I.1 și I.4.1.4, trebuie adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 din Directiva Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la omologarea de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora.

Articolul 4

(1) Statele membre adoptă dispozițiile necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive în termen de 18 luni de la notificarea acesteia și informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 6 februarie 1970.

Pentru Consiliu

Președintele

P. HARMEL

([1]) JO C 160, 18.12.1969, p. 7.
([2]) JO C 48, 16.4.1969, p. 16.
([3]) JO L 42, 23.2.1970, p. 1.

ANEXĂ

I. NIVELELE DE ZGOMOT ADMISE

I.1. **Limite**

Nivelul de zgomot al vehiculelor menționate la articolul 1 din prezenta directivă, măsurat în condițiile stabilite în prezenta anexă, nu trebuie să depășească următoarele valori:

	Categoria de vehicul	Valoare exprimată în dB (A) [decibeli (A)]
I.1.1.	Vehicule destinate transportului de persoane, cu maximum 9 locuri pe scaune, inclusiv locul șoferului.	82
I.1.2.	Vehicule destinate transportului de persoane, cu peste 9 locuri, inclusiv locul șoferului, și având o masă maximă autorizată ce nu depășește 3,5 tone.	84
I.1.3.	Vehicule destinate transportului de marfă, având o masă maximă autorizată ce nu depășește 3,5 tone.	84
I.1.4.	Vehicule destinate transportului de persoane, cu peste 9 locuri, inclusiv locul șoferului, și având o masă maximă autorizată ce depășește 3,5 tone.	89
I.1.5.	Vehicule destinate transportului de marfă, având o masă maximă autorizată ce depășește 3,5 tone.	89
I.1.6.	Vehicule destinate transportului de persoane, cu peste 9 locuri, inclusiv locul șoferului, și având o putere a motorului egală sau mai mare decât 200 CP DIN.	91
I.1.7.	Vehicule destinate transportului de marfă, având o putere a motorului egală sau mai mare decât 200 CP DIN și o masă maximă autorizată ce depășește 12 tone.	91

I.2. **Instrumente de măsură**

Zgomotul emis de vehicule se măsoară cu ajutorul aparatelor de măsură a nivelului zgomotului aparținând tipului descris în Publicația 179, prima ediție din anul 1965, a Comisiei Internaționale de Electrotehnică.

I.3. **Condiții de măsurare**

Măsurările trebuie făcute pe vehicule neîncărcate, într-o zonă suficient de lipsită de zgomote și deschisă [zgomotul ambiant și al vântului să fie cu cel puțin 10 dB (A) sub zgomotul de măsurat].

Pista de probă poate lua, spre exemplu, forma unui spațiu deschis cu o rază de 50 de metri, având o parte centrală perfect orizontală cu o rază de cel puțin 20 de metri, acoperită cu beton, asfalt sau material similar, și care nu este acoperită cu zăpadă, iarbă înaltă, bucăți de pământ sau cenușă.

Suprafața pistei de probă trebuie să nu determine un zgomot de anvelope excesiv. Această condiție se aplică numai pentru măsurarea zgomotului făcut de vehiculele în mișcare.

Măsurările se efectuează afară pe timp frumos și cu vânt slab. Nici o persoană în afară de observatorul care efectuează măsurătorile nu trebuie să rămână lângă vehicul sau microfon, pentru că prezența spectatorilor lângă vehicul sau lângă microfon poate afecta considerabil datele înregistrate. Fluctuațiile marcate ale indicatorului care par nelegate de caracteristicile nivelului general de zgomot trebuie ignorate în citirea datelor.

I.4. **Metode de măsurare**

I.4.1. *Măsurarea zgomotului vehiculelor în mișcare* (pentru omologarea de tip)

Cel puțin două măsurări trebuie făcute pe fiecare parte a vehiculului. Se pot face măsurări preliminare pentru reglări, dar ele nu trebuie luate în considerare.

Microfonul trebuie situat la 1,2 m deasupra nivelului solului la o distanță de 7,5 metri de linia de centru CC a vehiculului, măsurați de-a lungul perpendicularei PP′ pe această linie (figura 1).

Două linii AA′ și BB′, paralele cu linia PP′ și situate la 10 metri în fața, respectiv în spatele acestei linii, trebuie marcate pe pista de probă. Vehiculele trebuie să se apropie de linia AA′ cu o viteză uniformă, după cum este specificat mai jos. În momentul atingerii liniei, se accelerează la maximum cât mai rapid cu putință și se menține accelerația în această poziție până când spatele vehiculului [1] depășește linia BB′; apoi clapeta de accelerație trebuie închisă cât mai rapid posibil.

Nivelul de zgomot maxim înregistrat va constitui rezultatul măsurării.

I.4.1.1. *Vehicule fără cutie de viteze*

Vehiculul trebuie să se apropie de linia AA′ cu o viteză uniformă corespunzătoare celei mai mici dintre următoarele trei viteze:

— o viteză egală cu trei sferturi din viteza de rotație la care motorul realizează puterea maximă;

— o viteză egală cu trei sferturi din viteza maximă de rotație a motorului permisă de regulator;

— 50 kilometri pe oră.

I.4.1.2. *Vehicule cu cutie de viteze manuală*

I.4.1.2.1. Cutia de viteze trebuie să fie cuplată în mod obligatoriu: treapta a doua, dacă vehiculul are cutie de viteze cu două, trei sau patru viteze;

I.4.1.2.2. treapta a treia, dacă cutia are mai mult de patru viteze;

I.4.1.2.3. treapta care corespunde vitezei maxime a autovehiculului, dacă transmisia are dublă demultiplicare (cutie de viteze intermediară sau punte spate cu dublă demultiplicare).

Vehiculul trebuie să se apropie de linia AA′ cu o viteză uniformă corespunzătoare celei mai mici dintre următoarele trei viteze:

— o viteză egală cu trei sferturi din viteza de rotație la care motorul realizează puterea maximă;

— o viteză egală cu trei sferturi din viteza maximă de rotație a motorului permisă de regulator;

— 50 kilometri pe oră.

I.4.1.3. *Vehicule cu cutie de viteze automată*

Vehiculul trebuie să se apropie de linia AA′ cu o viteză uniformă corespunzătoare celei mai mici dintre următoarele două viteze:

— 50 kilometri pe oră;

— trei sferturi din viteza maximă.

Atunci când se poate alege, trebuie folosită poziția „normal” a selectorului pentru condusul în oraș.

I.4.1.4. *Interpretarea rezultatelor*

I.4.1.4.1. Pentru a se lua în considerare incertitudinile instrumentelor de măsură, rezultatul obținut la fiecare măsurare trebuie determinat prin scăderea 1 dB (A) din valorile înregistrate.

I.4.1.4.2. Măsurătorile trebuie considerate valabile dacă diferența dintre două măsurători consecutive pe aceeași parte a vehiculului nu este mai mare de 2 dB (A).

[1] Dacă vehiculul include o remorcă sau o semiremorcă, acestea nu trebuie luate în considerare la determinarea momentului de depășire a liniei BB′.

I.4.1.4.3. Cel mai ridicat nivel de zgomot măsurat trebuie să constituie rezultatul testului. Dacă rezultatul depășește cu 1 dB (A) nivelul maxim admis la categoria vehiculului testat, trebuie făcute două măsurări suplimentare. Trei din cele patru măsurări obținute trebuie să se încadreze în limitele prescrise.

Pozițiile de efectuare a măsurărilor pentru autovehiculele în mișcare

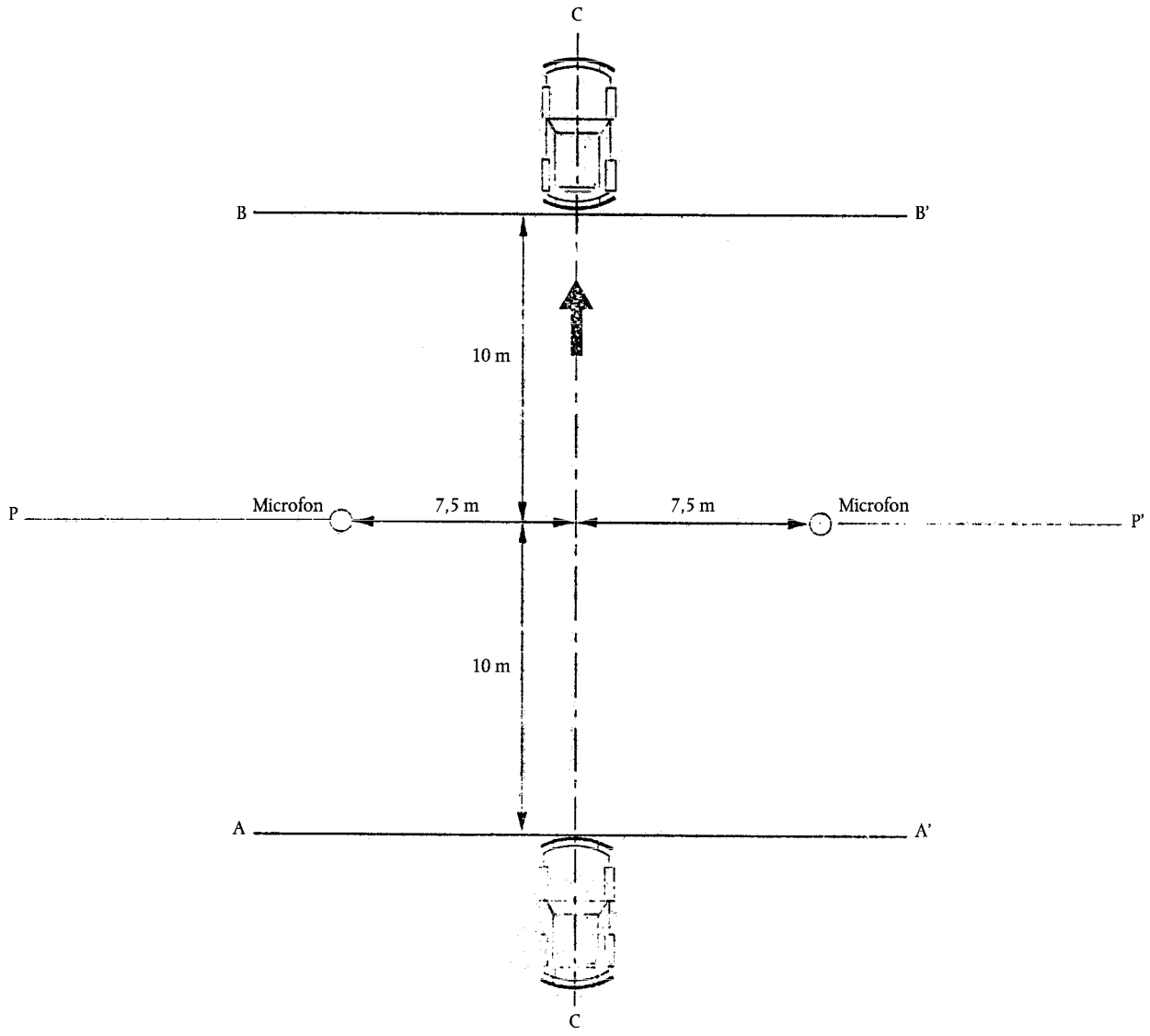

Figura 1

I.4.2. *Măsurarea zgomotului la autovehiculele staționare*

I.4.2.1. *Poziția instrumentului de măsurare a nivelului de zgomot*

Măsurările trebuie făcute în punctul X (a se vedea figura 2), care se află la o distanță de 7 metri față de cea mai apropiată suprafață a vehiculului.

Microfonul trebuie situat la 1,2 metri deasupra nivelului solului.

I.4.2.2. *Numărul de măsurări*

Trebuie efectuate cel puțin două măsurări.

I.4.2.3. *Condiții de încercare a vehiculului*

Motorul unui vehicul fără un regulator de viteză ar trebui să ruleze la trei sferturi din turația la care, potrivit fabricației vehiculului, se produce puterea maximă. Numărul de rotații/minut ale motorului se măsoară cu un instrument independent, de exemplu un banc dinamometric și un tahometru. Dacă motorul este dotat cu un regulator care nu permite depășirea vitezei la care își realizează puterea maximă, atunci motorul trebuie să ruleze la viteza maximă permisă de regulator.

Înainte de a se face măsurările, motorul trebuie adus la temperatura normală de funcționare.

I.4.2.4. *Interpretarea rezultatelor*

Toate datele înregistrate privind nivelul de zgomot trebuie prezentate în raport.

Metoda utilizată pentru calcularea puterii motorului trebuie de asemenea indicată, dacă este posibil. Starea de încărcare a vehiculului trebuie de asemenea indicată.

Măsurările vor fi considerate valabile dacă diferența dintre două măsurări consecutive pe aceeași parte a vehiculului nu este mai mare de 2 dB (A).

Valoarea maximă înregistrată constituie rezultatul măsurării.

Pozițiile de măsurare pentru autovehiculele staționare

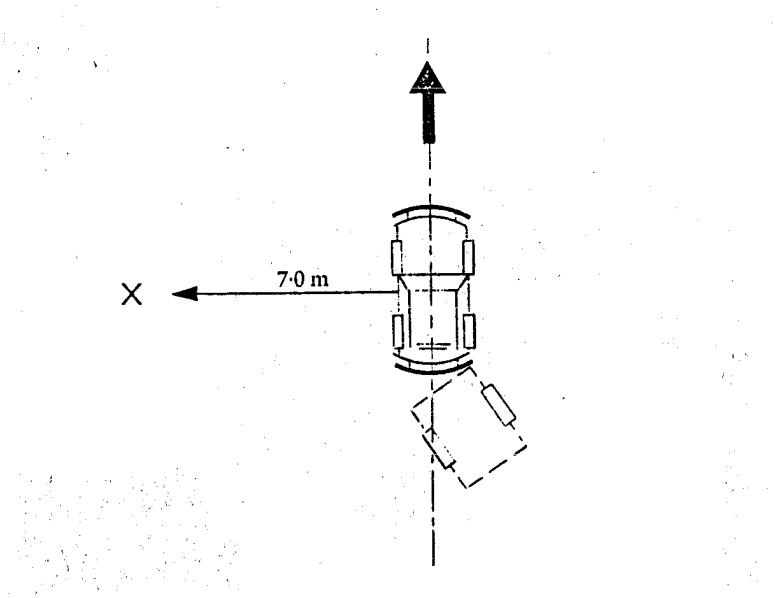

Figura 2

II. SISTEMUL DE EVACUARE (AMORTIZORUL DE ZGOMOT)

II.1. Dacă vehiculul este dotat cu un dispozitiv proiectat pentru a reduce zgomotul de evacuare (amortizorul de zgomot), se aplică specificațiile secțiunii II. Dacă conducta de aspirare este dotată cu un filtru de aer care este necesar pentru a se conforma nivelului de zgomot admis, filtrul va fi considerat ca o parte a amortizorului, și specificațiile secțiunii II vor fi aplicate de asemenea respectivului filtru.

II.2. La certificatului de omologare de tip se anexează un desen al sistemului de evacuare.

II.3. Pe amortizorul de zgomot trebuie înscrise marca și tipul în mod clar și de nește rs.

II.4. Folosirea materialelor absorbante fibroase în construcția amortizoarelor de zgomot este permisă doar dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

II.4.1. Materialul absorbant fibros nu trebuie plasat în acele părți ale sistemului de evacuare prin care trece gazul.

II.4.2. Materialul absorbant fibros trebuie fixat cu ajutorul unor dispozitive adecvate pe toată durata de utilizare a amortizorului.

II.4.3. Materialul absorbant fibros trebuie să fie rezistent la o temperatură cu cel puțin 20 % mai ridicată decât temperatura de funcționare care poate surveni în regiunea sistemului de evacuare unde sunt plasate aceste materiale absorbante fibroase.